

Člověk a jeho vztah k víře

(Rozhovor s člověkem, který našel náboženství, jež mu vyhovuje, a o tom, jak se změnil jeho život i on sám.)

Pro svůj rozhovor jsem si vybrala člověka, který pro mě moc znamená.

Je mým učitelem a zároveň druhou osobou, která mě přivedla zase o kousek blíž k Bohu, i když v jeho případě to bylo o kus pořádný...

Chtěla bych Vám představit svého učitele Jiřího Nováka, jemuž je sedmdesát let, žije velmi skromný život a jehož nejoblíbenější výrok zní: "Všechno je úžasný a tak, jak má být, pozoruj to," Je to člověk, jemuž vděčím za to, že joga pro mě už není pouze soubor cviků, ale hluboký náboženský obřad, skrze nějž se dostávám sama k sobě, k lidem a k Bohu, přičemž ve výsledku pro mě vše tvoří jednotu.

1. Dobrý den, nejdříve bych se Vás chtěla zeptat, co Vás k joze přivedlo a jak Vám změnila život?

K joze mě přivedla těžká životní situace, pomohla mi se z ní dostat. Hledal jsem smysl života, proč se věci dějí tak, jak se dějí. Joga mi přinesla uspokojivé odpovědi na všechny mé otázky.
V mém životě změnila absolutně všechno.

2. Měl jste nějakého učitele?

Ano, v době, kdy jsem se začal jogou zabývat, a to už je opravdu dávno, nebyla známá jako dnes. Měl jsem štěstí, že jsem se dostal k tajným spisům, které u nás byly za totality zakázány, většinou to byly překlady z angličtiny.

3. Ve vašem věku jste dosáhl určitého klidu a míru, který z Vás sálá, byla to dřina?

Velice příjemná dřina, nazval bych to spíše úsilím.

4. Řekněte mi prosím něco víc o temném stavu duše...

Během cesty se vyskytnou okamžiky vrcholu a pádu, ale bez pádu by nebyl vzestup. Temnota je naším nejlepším učitelem.

5. Joga jde ruku v ruce s náboženstvím, které je Vám nejbližší?

Vyzkoušel jsem skoro všechny náboženské směry, ale stále jsem hledal něco víc. Dlouho jsem zůstal u Baptistické církve, kde byly úžasné zpěvy i obřad zasvěcení, ale po nějaké době jsme se začali rozcházet v určitém pojetí Boha. Mému srdci je nejbližší buddhismus a filozofie hinduismu.

6. Dokázal byste shrnout hlavní myšlenky jogy?

Poznej sám sebe, pak poznáš ostatní a Boha.

7. Co je Vaše životní filozofie?

Pracuj, cvič a medituj.

8. Jak vypadá takový obyčejný den jogína v penzi?

Ráno si dám studenou sprchu, masáž těla, cvičím a medituji a to samé se opakuje i večer. Jinak mezi mé záliby patří práce na zahrádce, kam se vracím tak dlouho, dokud se neohlásí zima, mám tam svůj malý ašrám, v kterém nacházím svůj klid. Chodím zpívat do souboru a zároveň navštěvuji i zpěvy manter. A abych se moc nenudil, tak každou středu chodím pomáhat do pojišťovny, kde jsem dřív pracoval.

9. A jak jste dokázal jogu zařadit do svého každodenního života, když jste pracoval?

Tak to byla celoživotní snaha, protože to je jeden z největších a nejtěžších úkolů.

10. Vedete kurzy jogy, jak dlouho, jak jste se k tomu dostal a jak Vaše hodina probíhá?

Kurz vedu již 25 let, potom co zemřela má učitelka jogy a poprosila mě, abych pokračoval v jejím odkazu. Mé hodiny začínají čtením filozofických a náboženských textů na zamyšlení, které také rozesílám po e-mailu všem účastníkům kurzu. Poté se zklidníme rozdýcháme, naladíme sami na sebe a provádíme jemné cvičení. Tyto lekce nejsou dynamické, jde v nich spíše o zklidnění a výdrž v určitých pozicích. Nakonec následuje delší meditace a relaxace.

11. Který druh jogy preferujete?

Preferuji Džňána jogu neboli poznání sama sebe, které v určitých ohledech není vždy příjemné, protože když člověk přestane lhát sám sobě, může zjistit i nepříjemné věci.

12. Jakou knihu byste doporučil úplnému začátečníkovi?

Jakoukoliv od Dalajlámy.

13. Co byste na závěr vzkázal všem lidem, kteří se teprve hledají, jsou frustrovaní a nemají smysl života?

Procitni a chechtej se.

Moc děkuji za Váš čas i skvělý rozhovor.

Na závěr bych ještě chtěla doplnit pár vět o svém osobním vztahu k duchovnu:

I přesto, že jsem vyrůstala v křesťanské rodině, mám blíže k jiným náboženským naukám. Ale miluji Vánoce, ráda si zajdu s tatínkem do kostela. Nerozlišuji náboženské směry, ve výsledku mají všechny ten samý cíl, a to pomoci lidem najít v sobě dostatek lásky k sobě a ke všem bytostem na této planetě, rozdíl je jen v tom, že jsme každý jiný a každému vyhovují jiná slova. Například já a můj tatínek. On byl pro mě prvním člověkem, který se mnou vedl dlouhé debaty o smyslu života, nikdy mi nevnucoval svoji nauku, a když zjistil, že má duše a srdce tíhne spíše k východní filozofii, přijal to a už přes rok spolu chodíme cvičit jogu.

Je velice krásné potkávat ve svém životě lidi, kteří smýšlí stejně, a je velmi silným zážitkem setkat se s lidmi s různými náboženskými vyznáními a společně si zazpívat oslavné písně adorující křesťanské svaté, buddhistického, muslimského i hinduistického Boha ... Jak řekl jeden z mých učitelů David Breiter: " Záleží jen na Vás, kolik božích jmen se do Vašeho srdce vejde."

Nesudíme tedy lidi podle jejich náboženských vyznání, nesudíme je ani podle jejich špatných stránek, protože nic není černé a nic není bílé, každá mince má rub a líc, a až pochopíme, že i my máme své dobré a špatné stránky a naučíme se je přijímat, budeme moci lépe porozumět i druhým.

Mějme se rádi a nechme se unášet vánkem života, který ví stejně nejlépe, kam nás má zanést.

Kateřina Pospíšilová, SVS, Gymnázium Dr. Emila Holuba, Na Mušce 1110. 534 01 Holice, 7.
C